

Twee maanden lang hebben de Breese vriendinnen Annita Verhoeven (67) en Ria Weltjens (62) als vrijwilliger gewerkt op de *Global Mercy*, het ziekenhuisschip dat momenteel ligt aangemeerd in Sierra Leone. "Het leven aan boord is heel intens. We hebben hard gewerkt, maar ook veel gelachen. Elke avond is het *waka waka* in de ziekenhuisgangen."

Annita en Ria werken op ziekenhuisschip in Afrika:

"Elke avond is het *waka waka*"

Annita Verhoeven (67) en Ria Weltjens (62) aan boord van de *Global Mercy* in Sierra Leone. © RR

Gert Reynders
BREE

De ziekenhuisschepen van de internationale organisatie Mercy Ships varen naar plaatsen in de wereld waar mensen geen toegang hebben tot veilige en betaalbare chirurgische zorg. Vorige week startte Mercy Ships haar jaarlijkse campagne om extra fondsen te werven en vrijwilligers warm te maken om te gaan werken op een ziekenhuisschip. "We lanceren de campagne niet toevallig in de sinterklaasperiode", vertelt Carla Reynders van Mercy Ships België. "Bij ons wordt blij uitgekeken tot de Sint met zijn boot aankomt. Elders, in arme delen van de wereld, kijken veel mensen uit naar de komst van onze schepen en naar de gratis chirurgie die we aanbieden."

Geen medische opleiding

De *Global Mercy* ligt tot juni volgend jaar in de haven van Free-town, de hoofdstad van het West-

Afrikaanse Sierra Leone. De crew bestaat uit zo'n 400 vrijwilligers. Van chirurgen en verplegers tot keukenmedewerkers en onderhoudspersoneel. Onder hen ook Annita Verhoeven (67) en Ria Weltjens (62) uit Bree. "Je moet niet noodzakelijk een medische opleiding hebben om op een ziekenhuisschip te werken. Je hebt hier allerhande jobs", zegt Annita, twee dagen voordat ze terug naar België keren. "Ria en ik hebben allebei gewerkt als ambtenaar bij de stad Bree. We hebben dus zeker geen medische achtergrond. Op de ziekenhuisboot zijn we ingedeeld bij de 'housekeeping'. Dat betekent dat we poetsen en vooral desinfecteren. Hygiëne is super belangrijk op deze boot."

Ria en Annita zijn al heel lang vriendinnen. "Onze kinderen zaten samen in de kleuterklas, zo hebben we elkaar bijna 40 jaar geleden leren kennen", vertelt Ria. Hoe zijn ze dan samen op de *Global Mercy* in Sierra Leone terechtgekomen? "In 2004 zag ik op tv een documentaire over Mercy Ships. Ik zei direct tegen mezelf: 'Als ik ooit op pensioen ben, dan ga ik als vrijwilliger op zo'n ziekenhuisschip werken'. Sinds vorig jaar ben ik effectief op pensioen. Toen ik aan Annita vroeg of ze samen met mij dit avontuur wou aangaan, moest ze niet lang nadenken."

"Vorig jaar in september hebben we de knoop doorgehakt", gaat Annita verder. "Je kan wel elke maand 40 euro doneren aan een goed doel. Maar ik wou echt zelf iets doen. Belangrijk voor ons was natuurlijk ook dat onze families - we hebben allebei een echtgenoot, kinderen en kleinkinderen - het zagen zitten dat we twee maanden van huis zouden zijn. Na een grondige screening en een heleboel vaccinaties en cursussen zijn we op 29 september vertrokken naar Sierra Leone."

Warme verhalen

Maandag 2 december staan Annita en Ria terug op Belgische bodem, met een rugzak vol ervaringen. "Die twee maanden zijn voorbijgevlogen. Het was wel hard werken, elke dag van 8 tot 5 uur. Vijf dagen per week. Handenarbeid waren we niet gewoon, elke dag minstens 20.000 stappen... Dat voel je, zeker op onze leeftijd", zo getuigen ze.

"Je kan wel elke maand 40 euro doneren aan een goed doel. Maar ik wou echt zelf iets doen. Het was wel hard werken. Elke dag van 8 tot 5 uur"

Annita Verhoeven
Vrijwilliger Global Mercy

Ondanks al het leed dat ze gezien hebben zowel aan boord van het schip als in de stad, brengen Annita en Ria vooral warme verhalen mee naar huis. "Mensen uit alle hoeken van de wereld komen op zo'n ziekenhuisschip samen. Iedereen is hier met hetzelfde doel: mensen helpen. Het is een warme community. Maar op dit schip werken niet alleen buitenlanders. De crew bestaat voor een groot deel uit lokale mensen. Naast dringende medische hulp bieden, wil Mercy Ships ook lokale mensen opleiden om zo een duurzame impact na te laten nadat het ziekenhuisschip is vertrokken."

"De sfeer aan boord is geweldig, niet alleen onder het personeel", benadrukt Ria. "Elke avond is het in de ziekenhuisgangen tijd voor 'waka waka'. Zo heet dat hier. De patiënten komen dan uit hun kamers om met elkaar te babbelen, te zingen en te dansen. Na het werk gingen we vaak een babbeltje slaan in de kamers. De eerste patiënte die we leerden kennen, was Gladys, een jonge mama van 28 met twee kindjes. Ze begon direct te wuiven toen ze ons zag. Gladys moest verschillende operaties ondergaan en is dus vrij lang op het schip gebleven. Bij het afscheid kregen we twee armbandjes die ze voor ons had gevlochten."

Kleine dingen

Annita en Ria hebben twee intense maanden achter de rug. In plaats van rustig te genieten van hun pensioen, hebben ze ver van huis de handen uit de mouwen gestoken om anderen te helpen. "Maar we hebben ook veel teruggekregen. Het is een verrijkende ervaring geweest. Ik heb heel veel respect voor Afrikanen gekregen. Die mensen doen elke dag hun uiterste best om hun familie 's avonds eten te kunnen geven", aldus Ria. Annita knikt en besluit: "Je leert hier ook om te genieten van kleine dingen, om sneller tevreden te zijn met wat je hebt. Dat weet je ergens wel, maar je doet dat niet. Al die dingen waar we in België zo boos om worden, zijn vaak heel banaal. Dat heb ik hier wel geleerd. Ik hoop dat niet te vergeten als ik weer thuis ben."

→ Meer info over Mercy Ships en vrijwilligerswerk op www.mercyships.be

"Ik heb heel veel respect voor Afrikanen gekregen. Die mensen doen elke dag hun uiterste best om hun familie 's avonds eten te kunnen geven"

Ria Weltjens
Vrijwilliger Global Mercy

"Bij ons wordt blij uitgekeken tot de Sint met zijn boot aankomt. Elders kijken veel mensen uit naar de komst van onze ziekenhuisschepen"

Carla Reynders
Mercy Ships België